

[Holger K. Nielsen]

mulering i den redegørelse, vi har fået fra ministeren, videre skal forstås.

Ministeren var knap så afvisende over for den del af vores forslag, der angår Arbejdsgivernes Elevrefusion, og vil godt overveje dette som en del af en ændring i de satser, der skal fastsættes i AER. Det synes jeg er udmærket, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at der er et særligt princip i det forslag, vi har fremsat, på dette område, og det er også et svar til dem, der hævder, at vores forslag om udvidelse af AER betyder ekstra økonomiske byrder på erhvervslivet. Det gør det ikke, eller rettere, det gør det for visse arbejdsgivere, men for andre arbejdsgivere bliver der tale om en lettelse. Der er nemlig tale om, at de arbejdsgivere, der tager flere praktikanter ind, end gennemsnittet tilsiger, får en lettelse; de skal betale mindre, end de ellers skulle have betalt, hvis de skulle have udbetalt løn til de pågældende. Derimod er det korrekt, at de arbejdsgivere, der tager færre lærlinge ind, kommer til at betale mere. Der er med andre ord tale om en solidarisk arbejdsgiverfinansiering, og det synes vi er helt i overensstemmelse med principperne for finansieringen af dette. I den henseende vil jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at jeg har tidligere forstået VS' holdning sådan, at også VS er tilhænger af, at dette skal finansieres af arbejdsgiverne, men jeg kan forstå, at der her er sket en ændring i VS' opfattelse.

Der er altså tale om en solidarisk arbejdsgiverfinansiering, og hr. Michaelsen fra de radikale har ret, når han siger, at der er tale om en stok og en gulerod. Udvidelsen af AER bliver guleroden, kvotaordningen er stokken, eller rettere sagt: vi håber på, at udvidelsen af AER kan løse problemet, således at det bliver løst frivilligt. Sker dette ikke, skal vi have et sikkerhedsnet i form af en kvotaordning.

Jeg har et par bemærkninger til fru Dorte Bennedsen fra socialdemokratiet. Jeg synes, det var en positiv tale og også en interessant tale, som jeg synes viser lidt om den udvikling, der sker med socialdemokratiet. Da vi første gang diskuterede dette forslag, og da vi i sin tid forhandlede om den såkaldte martspakke, var socialdemokratiet negativ over for det meste af dette forslag. Sidste år var man negativ over for udvidelsen af AER, men positiv over for kvotaordningen. Nu

lader det til, at man er positiv over for både AER og kvotaordningen. Jeg synes, det går fremad, og det kan jeg da kun ønske til lykke med. Jeg synes, det er helt fint, at der nu fra socialdemokratiets side er en forståelse for, at der skal helt konkrete foranstaltninger i gang, og det vil også være i overensstemmelse med de mange udsagn, vi har fået fra fagbevægelsen om dette problem. Hele den socialdemokratiske arbejderbevægelse er nu langt om længe ved at indse, at det forslag, vi nu har haft liggende i ca. 2 år, er det rigtige, og det synes jeg er helt udmærket.

Jeg må sige, at jeg endnu en gang er skuffet over, at der ikke i hele folketings salen er en positiv interesse for dette forslag, at man ikke i langt højere grad er opmærksom på det helt alvorlige praktikpladsproblem, og at man ikke er i stand til at komme med andre forslag. Jeg synes, det er for dårligt.

(Kort bemærkning).

Michaelsen (RV):

Hr. Holger K. Nielsen gjorde et stort nummer ud af, at der var en række ordførere, der ville beskytte arbejdsgiverne, og jeg vil godt understrege, at når jeg talte imod tvangselementerne i forslaget, var det såmænd ikke af hensyn til arbejdsgiverne, men af hensyn til eleverne. Vi tror ikke, at en tvangsordning vil gavne det gode forhold, som er en nødvendighed for at få noget fornuftigt ud af disse ting, men vi vil gerne medvirke til nogle løsninger. Guleroden kan vi måske overveje at spise, men stokken er altså ufordøjelig.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS mener skam stadig væk, at det er arbejdsgiverne, der skal betale lønnen, det er klart, men det, jeg sagde, var, at vi var betænkelige ved, at lønnen på anden del i praktikperioden betales over AER og på den måde trækkes væk fra den enkelte arbejdsgiver, fordi det svækker lærlingenes kamp sammen med svendene og svækker lærlingebevægelsens parole »lærling/svend – samme kamp« på den enkelte arbejdsplads.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan helt tilslutte mig hr. Michaelsens svar til hr. Holger K. Nielsen. Jeg mener ikke, jeg på nogen måde jordede forslaget. Jeg gav en åbning, når det gælder halvdelen af